

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/124/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124287288
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6124287288.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe trvale bytom ako rodičia, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, deti matky: D. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. XX F., XXX XX F. F., zastúpená zástupcom: Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 862 461 a otca: D. A. B., A., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. G. XX H., XXX XX F. – I., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/77/2024-28 zo dňa 27. mája 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/77/2024-28 zo dňa 27. mája 2024 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd návrh matky maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na podaný návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, jeho odôvodnenie, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti otcovi maloletých detí dočasne prispievať na výživu maloletej A. sumou 300,- Eur mesačne a na výživu maloletej C. 220,- Eur mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom doručenia uznesenia. Matka v podanom návrhu špecifikovala mesačné výdavky, výdavky na maloleté deti s tým, že ak vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ upravená žiadnym rozhodnutím súdu, existuje potreba dočasnej nevyhnutnej úpravy, týkajúcej sa plnenia vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Matka maloletých detí súčasne uviedla, že otec sa aktuálne podieľa iba na nákladoch na spoločný byt, ktorý užíva matka s maloletými deťmi mesačne úhradou zálohovej platby na BYTHOS s.r.o. sumou 201,12 Eur, úhradou povinného zmluvného poistenia, diaľničnej známky na motorové vozidlo. Poukázala na prehľad platieb, ktoré otec zasiela na jej účet v jednotlivých mesiacoch s tým, že otec prispel na výživu maloletých detí sumou 3.425,- Eur počas 23 mesiacov, teda priemerne mesačnou sumou 148,91 Eur spolu na obe maloleté deti. Podľa matky otec prispieva na výživné sumou, ktorá nepokrýva ani základné potreby maloletých detí, a preto si neplní zákonnú vyživovaciu povinnosť v dostatočnom rozsahu, v dôsledku čoho je ohrozené uspokojovanie základných potrieb maloletých detí.

3. Okresný súd uviedol, že na tamojšom súde prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletých detí B., v spojení s konaním o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode pod sp.zn. 38P/130/2023, ktoré nebolo doposiaľ právoplatne skončené. V rámci

tohto konania sa uskutočnili dve informatívne stretnutia rodičov dňa 08.11.2023, dňa 11.01.2024, pričom obidvaja manželia s rozvodom manželstva súhlasia a ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode sa rodičia dohodli len v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky s právom každého rodiča zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach samostatne, avšak nedohodli sa na úprave styku a výške výživného. Otec navrhol prispievať na výživu maloletej A. sumou 180,- Eur mesačne a na výživu maloletej C. 140,- Eur mesačne, pričom bude pokračovať v platení platieb za domácnosť a s ňou spojené úvery, ktorú deti využívajú. Matka žiadala uložiť otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej A. výživným vo výške 450,- Eur mesačne a na maloletú C. výživným vo výške 300,- Eur mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

4. Okresný súd poukázal na ust. § 2 ods. 1, 2, § 360 ods. 1, § 366 CMP v spojení s ust. § 360 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že z titulu subsidiárneho použitia ustanovení Civilného sporového poriadku aplikoval príslušné ustanovenia tohto procesnoprávneho predpisu.

5. Súd prvej inštancie zvýraznil účel neodkladného opatrenia v spojení s ust. § 366 CMP a mal za to, že výživné je možné určiť neodkladným opatrením len v nevyhnutnej miere, t.j. v rozsahu nevyhnutnom pre zabezpečenie základných existenčných potrieb maloletých detí ako je strava, oblečenie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady v škole, škôlke. Ide o situáciu, kedy vyživovacia povinnosť nebola povinnému rodičovi doposiaľ určená súdnym rozhodnutím, rodič si dobrovoľne svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť neplní vôbec alebo v nedostatočnom rozsahu a je ohrozené uspokojovanie základných potrieb maloletých detí.

6. Okresný súd posúdil návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala uložiť otcovi maloletých detí povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej A. výživným vo výške 300,- Eur mesačne a na maloletú C. výživným vo výške 220,- Eur mesačne ako nedôvodný a tento zamietol. Matka neosvedčila bezodkladnú potrebu úpravy pomerov maloletých detí. V návrhu uviedla, že otec jej platí výživné nepravidelne v ním stanovenej výške, poukázala na prehľad platieb, ktoré jej otec zasielal na bankový účet. Matka poukazovala na to, že otec na výživné prispieva sumou, ktorá nepokrýva ani základné potreby maloletých detí, t.j. neplní si zákonnú vyživovaciu povinnosť v dostatočnom rozsahu, v dôsledku čoho mala za to, že je ohrozené uspokojovanie základných potrieb maloletých detí a rozpísala jednotlivé výdavky na obe maloleté deti. Okresný súd však zdôraznil, že zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa v nevyhnutnom rozsahu je zásadne odlišné od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúcej zo zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. ust. Zákona o rodine. Konečné určenie vyživovacej povinnosti toho ktorého rodiča na maloleté dieťa vyžaduje vykonanie dokazovania, čo presahuje rámec inštitútu neodkladného opatrenia. Výživné, určené neodkladným opatrením môže byť určené len v nevyhnutnom rozsahu, teda na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb oprávneného dieťaťa.

7. Podľa ust. § 366 CMP je podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia osvedčenie, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa v nevyhnutnom rozsahu. Podstatným je preto osvedčenie skutočnosti, že potreby maloletých detí nie sú v tejto situácii uspokojované ani v nevyhnutnej miere. Okresný súd podľa návrhu matky nemal za osvedčené také skutočnosti, ktoré by znamenali ohrozenie výživy maloletých detí, čo je podstatou inštitútu neodkladného opatrenia. Zo súdneho spisu sp.zn. 38P/130/2023 okresný súd zistil, že matka maloletých detí je zamestnaná na Finančnom riaditeľstve SR, jej priemerná čistá mzda za obdobie 09/2022 do 08/2023 predstavovala sumu 1.569,27 Eur, od marca 2023 si uplatňuje daňový bonus na maloleté deti a poberá prídavky na dve maloleté deti vo výške 2x60,- Eur mesačne, ktoré tiež slúžia na pokrytie základných potrieb maloletých detí. Otec, tak ako uviedla aj samotná matka v návrhu, od januára 2024 prispieva na obe maloleté deti spolu sumou 200,- Eur mesačne, podieľa sa na nákladoch na spoločný byt, ktorý užíva matka s maloletými deťmi mesačnou úhradou zálohovej platby na BYTHOS s.r.o. sumou 201,12 Eur. Otec maloletých detí je zamestnaný v Slovenskom vodohospodárskom podniku, štátny podnik, kde jeho čistá priemerná mzda za obdobie od 09/2022 do 08/2023 predstavuje sumu 3.598,91 Eur. Právo maloletých detí podieľať sa na životnej úrovni druhého rodiča zohľadní súd až v rámci rozhodovania vo veci samej, nie však v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa nezaoberal posudzovaním, či sú pokryté celkové mesačné náklady na maloleté deti, zaoberal sa len otázkou, či sú dostatočne pokryté nevyhnutné náklady na maloleté deti (strava, bývanie, ošatenie, lieky). Z návrhu matky a osvedčenia

skutočností okresný súd dospel k záveru, že výživa maloletých detí B. v súčasnosti nie je ohrozená a nie je bezodkladne potrebné, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletých detí v nevyhnutnej miere. Je povinnosťou matky nakladať s finančnými prostriedkami určenými na výživu maloletých detí hospodárne a spôsobom, aby boli v prvom rade uhradené nevyhnutné náklady a potreby maloletých detí, až následne všetky ďalšie výdavky (krúžky, výlety, dovolenky, kultúra, vreckové, mobil resp. hodinky na telefonovanie, atď.). Okresný súd mal za osvedčené, že otec si plní dobrovoľne vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom v nevyhnutnom rozsahu, výživa maloletých detí nie je ohrozená, maloleté deti majú pokryté všetky nevyhnutné výdavky, a preto z týchto záverov bol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý.

8. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Proti uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného zástupcu a za aplikácie ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP namietala, že okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávne zhodnotil všetky skutkové okolnosti. Mala za to, že osvedčila bezodkladnú potrebu úpravy pomerov maloletých detí. Uviedla, že náklady na maloleté deti (strava, bývanie, ošatenie, lieky, náklady v škole) financuje prevažne sama. Poukázala na pravidelné výdavky v sume celkom 834,25 Eur, nevyhnutné výdavky na maloletú C. celkom v sume 224,- Eur a nevyhnutné náklady na maloletú A. celkom 349,- Eur. Uviedla, že nevyhnutné náklady na stravu, ošatenie, lieky, náklady v škole predstavujú spolu pre obe maloleté deti sumu 573,- Eur mesačne, pričom otec prispel na výživu maloletých detí sumou 3.425,- Eur počas 23 mesiacov, teda priemerne v mesačnej sume 148,91 Eur na obe maloleté deti, ktoré úhrady nezodpovedajú primeranosti výživného, pretože otec neprispieva na ich výživu ani v nevyhnutnej miere. Matka dostatočne preukázala, že pokrýva takmer všetky náklady spojené so zabezpečením nevyhnutných potrieb maloletých detí, zabezpečuje ich osobnú starostlivosť, a preto nastal neúnosný právny stav, ktorý je nevyhnutné napraviť prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Otec plní vyživovaciu povinnosť nepravidelne, v rôznych výškach a matka sa nevie spoľahnúť na výživné od otca, a preto jej musí finančne vypomáhať jej matka. Podľa matky maloletých detí otec nepokrýva nevyhnutné výdavky na maloleté deti, z čoho vyplýva odôvodnená potreba dočasne upraviť výživné neodkladným opatrením. Matkou žiadaná výška výživného sleduje záujem maloletých detí a povinnosť otca prispievať na ich výživu v nevyhnutnej miere zodpovedá pomerom otca, jeho možnostiam a schopnostiam. Aktuálne sa na vyživovacej povinnosti maloletých detí podieľa najmä matka a otec hradí výživné vo výške, ktoré nepokrýva ani polovicu nevyhnutných nákladov na zabezpečenie základných potrieb, aj napriek tomu, že príjem otca je omnoho vyšší ako príjem matky. Podľa matky je náležite zdôvodnená potreba neodkladnej úpravy v platení výživného otcom nariadením neodkladného opatrenia v zmysle

§ 366 CMP v spojení aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/32/2022 zo dňa 31.03.2022, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/40/2020 zo dňa 19.08.2020 a Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7CoP/79/2020 zo dňa 28.07.2020, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25CoP/77/2019 zo dňa 03.03.2020, preto navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu zmeniť podľa § 388 CSP a nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa otcovi maloletých detí uloží povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej A. sumou vo výške 300,- Eur mesačne a na výživu maloletej C. sumou vo výške 220,- Eur mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom doručenia rozhodnutia.

10. Postupom okresného súdu bolo odvolanie matky doručené otcovi ako aj kolíznemu opatrovníkovi, ktoré doručenie odvolania zostalo bez vyjadrenia.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou – matkou maloletých detí posúdil napadnuté uznesenie okresného súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne, ktoré za aplikácie ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

12. Krajský súd z obsahu spisového materiálu mal za preukázané, že napadnuté uznesenie, ktorým bol návrh matky maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, bol doručený aj otcovi maloletých detí s návrhom a na základe odvolania, podaného matkou maloletých detí prostredníctvom zvoleného zástupcu proti uzneseniu okresného súdu, okresný súd toto odvolanie

doručoval otcovi, kolíznemu opatrovníkovi. Vzhľadom k tomuto postupu okresného súdu krajský súd pristúpil k vyhodnocovaniu odvolania podaného matkou maloletých detí.

13. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým uznesením okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje.

14. Základným odvolacím dôvodom matky maloletých detí bolo namietanie, že boli osvedčené skutočnosti pre potrebu neodkladnej úpravy určenia výživného súdom na maloleté deti, ak na základe pravidelných výdavkov matky, nákladov na maloleté deti otec platením výživného nepokryva nevyhnutné výdavky na maloleté deti, hradí výživné priemerne mesačne vo výške 148,91 Eur na obe maloleté deti, čo nepokryva ani polovicu nevyhnutných nákladov na zabezpečenie základných potrieb i napriek tomu, že príjem otca je omnoho vyšší ako príjem matky.

15. V zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP, ktoré za aplikácie ust. § 2 ods. 1 CMP je subsidiárne použiteľné na konania podľa Civilného mimosporového poriadku, je neodkladné opatrenie v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov. Okresný súd za aplikácie ust. § 366 CMP správne postupoval, pokiaľ mal za to, že výživné je možné určiť neodkladným opatrením len v nevyhnutnej miere, t.j. v rozsahu, aby bola matka schopná deťom zabezpečiť najzákladnejšie potreby. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa nevykonáva dokazovanie smerujúce k zisťovaniu schopností a možností povinného rodiča, ani rozsah potrieb dieťaťa, čo sú základné východiská pri priznávaní výživného v konaní vo veci samej.

16. Pokiaľ ide o určenie výživného neodkladným opatrením podľa § 366 CMP, takúto povinnosť je možné uložiť rodičovi, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní v primeranom rozsahu, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu mal za to, že návrhom matky, v ňom uvádzaných tvrdení nemal za osvedčené skutočnosti, ktoré by znamenali ohrozenie výživy maloletých detí. Otec maloletých detí, ako to v konečnom dôsledku uvádzala aj matka, prispieva na obe maloleté deti od januára 2024 sumou 200,- Eur mesačne, podieľa sa na nákladoch za spoločný byt, ktorý užíva matka s maloletými deťmi mesačnou úhradou zálohovej platby na BYTHOS s.r.o. sumou 201,12 Eur. Otec si plní dobrovoľne vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom v takom rozsahu, ktorý je nevyhnutný na výživu maloletých detí, ak v konaní o podanom návrhu matky maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP sa nevykonáva dokazovanie o jednotlivých výdavkoch matky, výdavkoch na maloleté deti v konkrétnosti, pokiaľ celkové potreby maloletých detí, pomery povinného rodiča z vyživovacej povinnosti sa stávajú predmetom dokazovania až v konaní vo veci samej. Otec maloletých detí prispieva na ich výživu, t.j. poskytuje výživné v nevyhnutnej miere, ktorá pokrýva najzákladnejšie potreby maloletých detí do času, kým súd nerozhodne v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom o výške vyživovacej povinnosti povinného rodiča. Ak otec maloletých detí si v nevyhnutnom rozsahu plní svoju vyživovaciu povinnosť, tak neboli osvedčené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia za aplikácie ust. § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere, ktoré ak podľa osvedčených skutočností už otec maloletých detí platí dobrovoľne, tak nie je daná naliehavosť pre nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Krajský súd za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na odsek 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Krajský súd k ust. § 366 CMP k pojmu „nevyhnutná miera“ uvádza, že treba mať na mysli takú mieru, ktorá prispeje k zabezpečeniu základných potrieb dieťaťa, pričom v danej veci nebolo osvedčené to, že by sa maloleté deti nachádzali v situácii, v ktorej ich potreby nie sú uspokojované ani v nevyhnutnej miere pri dobrovoľnom plnení si vyživovacej povinnosti ich otcom, ktorý prispieva na obe maloleté deti spolu sumou 200,- Eur mesačne a súčasne sa podieľa na nákladoch na spoločný byt, v ktorom deti s matkou bývajú. Podľa názoru odvolacieho súdu matka ničím neosvedčila, že by maloletým deťom hrozila ujma z dôvodu, že by bol ohrozený ich život alebo ich zdravie, prípadne vývoj, neboli osvedčené žiadne skutočnosti, odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia, neexistoval dôvod, ani žiadna naliehavá potreba pre okamžitý zásah súdu, a teda neboli

dané zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu podaného matkou maloletých detí. Ak v danej situácii matka neosvedčila, že výživa maloletých detí je aktuálne ohrozená a ak okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, jeho rozhodnutie bolo vecne správne a odvolacím súdom potvrdené podľa § 387 ods. 2 CSP.

18. Pokiaľ matka v podanom odvolaní opätovne rozpísala svoje jednotlivé výdavky, náklady na maloletú C. a maloletú A., ktoré pre obe maloleté deti majú predstavovať mesačne sumu 573,- Eur, tak tieto budú predmetom dokazovania vo veci samej pri určovaní vyživovacej povinnosti otca maloletých detí.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.